

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูว ในท้องที่ตำบลโคกก่อ
อำเภอบึงกาฬ และตำบลโพหมากแข้ง อำเภอเซกา
จังหวัดหนองคาย ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าภูว ในท้องที่
ตำบลโคกก่อ อำเภอบึงกาฬ และตำบลโพหมากแข้ง อำเภอ
เซกา จังหวัดหนองคาย ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๑๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูวัก ในท้องที่ตำบลโคกก่อ อำเภอบึงกาฬ และตำบลโพหมากแข้ง อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าภูวัก ในท้องที่ตำบลโคกก่อ อำเภอบึงกาฬ และตำบลโพหมากแข้ง อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูว
 ในท้องที่ตำบลโคกก่อ อำเภอเมืองกาฬ และตำบลโพธิ์หมากแข้ง
 อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๑๘
 เนื้อที่ประมาณ ๑๘๖.๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๑๖,๕๖๒ ไร่

- เครื่องหมาย
- แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- เขตประเทศ
- เขตอำเภอ
- หมู่บ้าน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- ๑ ภูเขา ควน เนิน

 ๑๕ / ๒.๑ / ๑๘	หัวหน้ากองบริหาร ๑๕ / ๒.๑ / ๑๘	 ๑๕ / ๒.๑ / ๑๘	๑๕ / ๒.๑ / ๑๘
 ๑๖ / ๒.๑ / ๑๘	หัวหน้ากองเมือง ๑๖ / ๒.๑ / ๑๘	 ๑๕ / ๒.๑ / ๑๘	๑๕ / ๒.๑ / ๑๘

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากป่าภูวี่ ในท้องที่ตำบลโลกก่อ อำเภอบึงกาฬ และตำบลโพหมากแข้ง
อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย เนื้อที่ประมาณ ๑๘๖.๕ ตารางกิโลเมตร
หรือประมาณ ๑๑๖,๕๖๒ ไร่ มีสัตว์ป่าหลายชนิดอาศัยอยู่ชุกชุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีช้างป่า กระทิง วัวแดง เนื้อทราย กวาง อีเก้ง กระซัง
และนกชนิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองที่หาได้ยาก
อาศัยอยู่ และพื้นที่มีสภาพภูมิประเทศเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นเขต
รักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย เพื่อ
รักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่าของประเทศ
ชนิดหนึ่งที่น่าอนุรักษ์ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและวิทยาการ และเพื่อรักษา
ความงาม ตลอดจนคุณค่าตามธรรมชาติไว้ ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งทางตรง
และทางอ้อมแก่รัฐและประชาชน ประกอบกับเป็นป่าต้นน้ำลำธารที่ควร
สงวนไว้เพื่อให้มีน้ำไหลหล่อเลี้ยงลำห้วยลำธารตลอดปี เพื่อรักษาความ
ชุ่มชื้นให้แก่ท้องที่ใกล้เคียง และช่วยบรรเทาอุทกภัยอีกทางหนึ่งด้วย
สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตาม
พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกฤษฎีกานี้